

[Bjørn Elmquist]

om, at det er ganske ubehageligt. Jeg vil erklære mig enig med ministeren i det formelle, for der kan næppe være tvivl om, at dette er en beslutning truffet af en politisk myndighed så at sige, som derefter inden for lovens rammer beder politiet om bistand. Formelt set er der slet ingen tvivl om, at jeg må give ministeren ret i hans udlægning af loven. Jeg forstår også godt ministerens eventuelle ubehag ved eller forsigtighed med at kritisere lovbestemmelser, som ligger under andre ministre. Men jeg gad nok vide, om ministeren alligevel ikke ud fra en personlig betragtning ville erklære sig enig i, at det er en ganske ubehagelig situation for politiet at komme ud for sådan en anmodning om at jage et forældreægtepar under de vilkår. Jeg tror, en sådan tilkendegivelse fra ministerens side ville hjælpe mange politifolk også i det daglige arbejde.

Formanden:

Jeg opfatter den sidste del af formuleringen som et spørgsmål til ministeren.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Til hr. Jørgen Tved vil jeg sige, at jeg ikke er i tvivl om, at min fortolkning er den rigtige. Det gælder ikke bare sager af den karakter. Men lad os lige tage et helt andet sagsområde, der blev drøftet meget for et par år siden, nemlig fogedsagerne i forbindelse med tankstationerne. Der havde politiet også en pligt til at medvirke. Og hvis politiet skulle foretage en bedømmelse af sagernes indhold, opståen og lign., ville der være en række sager her i landet af den karakter, hvor politiet ikke kunne komme til at handle så hurtigt, som det er nødvendigt.

Det har vel også været meningen med bistandsloven. Det er foreskrevet i bistandsloven, at formanden for det sociale udvalg i visse tilfælde, når noget haster stærkt, kan træffe en bestemmelse og rekvirere politiet. Jeg er ikke i tvivl om min fortolknings rigtighed, men om loven skal ændres på det punkt, er et spørgsmål, som jeg ikke skal tage stilling til på dette tidspunkt.

Jeg vil gerne sige følgende til fru Pia Kjærsgaard: Da sagen kan ankes til Ankenævnet – det er jo beskrevet i bistandsloven – synes jeg ikke, det ville ikke være rigtigt, at jeg besvarer et spørgsmål om, hvorvidt læger i det pågældende tilfælde kan have ret til at kræve, at man

skal bruge myndighederne til at få det pågældende barn ind til undersøgelse, evt. behandling.

Det er jo et uhyre svært spørgsmål. Og jeg kender ikke tilstrækkeligt til den konkrete sag – det er jo heller ikke rigtig min opgave – til, at jeg kan sige, om det har været berettiget fra lægernes side i dette tilfælde. Der er selvfølgelig en grænse for, hvor stærkt læger og hospitaler kan gribe ind i forhold til forældremyndigheden, og sådan bør det også være. Men jeg kan ikke sige, om den er overskredet i det konkrete tilfælde.

I øvrigt er jeg ganske enig med hr. Bjørn Elmquist i, at sager af den art er ulykkelige, og at der derfor bør være tilbageholdenhed i disse tilfælde, inden man bruger alt for drastiske fremgangsmåder. Endelig må vi jo alle sammen håbe på, at det, der er sket i de sidste dage, bevirker, at det lille barn kan blive helbredt.

Jørgen Tved (FK):

Jeg vil gerne takke ministeren især for de sidste bemærkninger, som jeg opfatter som meget positive. Men jeg vil alligevel anholde, at der henvises til ankemulighederne i den pågældende sag, for det var der hverken tid til eller mulighed, for, eftersom jagten blev sat ind umiddelbart efter, at sygdommen var konstateret. Det drejede sig om ganske få timer, og der var ingen, der gjorde forældrene opmærksom på ankemuligheder, derfor havde de ingen fysiske muligheder for at føre en anke igennem.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det, vi står over for nu, er, som det er blevet fremført så mange gange, en ulykkelig sag og åbenbart også en sag, der haster over for forældrene og barnet. Derfor synes jeg ikke, det er rimeligt, at ministeren henviser til en ankemulighed, som vi i hvert fald godt ved vil tage meget, meget lang tid, og som derfor ikke løser problemerne her og nu.

Men så vil jeg godt spørge ministeren: Har Idas forældre begået noget strafbart ved at undlade at følge lægernes råd? Og for nu ikke at skulle spørge igen, hvis ministeren er enig med mig i, at det har de ikke, vil jeg godt spørge: Hvad jagtes de så for?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg vil gerne sige både til fru Pia Kjærsgaard